

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/691/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

32/2015. számú (II. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. október 29-én előterjesztett **panaszát** a 2015. február 26-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a * kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. október 29-én, postai úton terjesztette elő a panaszát, a vele szemben 2014. október 23-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. október 23-án (csütörtökön) éjszaka, éjfél körül a *, * utcában, az * utca és a * utca közötti szakaszon, a * utca felé haladt az S. Kft. tulajdonában álló személygépjárművel, amikor egy vészvillogót használó, olasz rendszámú tehergépjármű az útját állta. Az álló helyzetből, balra indexelve kívánta kikerülni a forgalmat akadályozó tehergépkocsit, amikor G. K. (rangjelzését a későbbiekben ismertetett okokból nem jegyezte meg), a rendőrség munkatársa jelezte, hogy álljon félre. A panaszos félreállt, leállította a motort, kiszállt a gépjárművéből. G. K. köszönt, bemutatkozott, ismertetette a rangjelzését, illetve azt, hogy melyik rendőrkapitánysághoz tartozik. Elkérte a panaszostól az iratait (jogosítvány, forgalmi engedély), amelyet a panaszos átadott neki. Ekkor Sz. G. (a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

rangjelzését nem jegyezte meg), a rendőrség munkatársa lépett oda hozzá és köszönés, illetve bemutatkozás nélkül megkérdezte a panaszost, hogy tudja-e, hogy miért állították meg. Erre a panaszos azt a választ adta, hogy gondolja, hogy közúti ellenőrzés miatt. Ekkor Sz. G. azt válaszolta, hogy „Nem, tényleg nem tudja?!”. Mivel a panaszos tényleg nem tudta, hogy miért állították meg, azt felelte, hogy nem tudja. Sz. G. azt mondta erre, hogy vezetés közben telefonált a panaszos. Amikor a panaszos tagadta, hogy ezt tette volna, akkor Sz. G. helyesbített, hogy „... vezetés közben mobiltelefon volt a kezében”.

A panaszos a rendőrség szolgálati fellépésére irányadó szabályokra hivatkozik beadványában, nevezetesen a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) bekezdésére és a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottakra. A panaszos véleménye szerint G. K. az azonosító szám kivételével eleget tett ezen kötelezettségének, azonban Sz. G. se nem köszönt, se nem mutatkozott be, az azonosító számát sem közölte, és az intézkedés célját és tényét sem ismertette, azt a panaszostól kérdezte meg. A panaszos elmondta, hogy a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyeztette, az iratait ekkora már G. K. részére átadta.

Sz. G. minden tájékoztatás vagy következmény ismertetése nélkül feltette a kérdést, hogy elismeri-e a panaszos, hogy menet közben mobiltelefon volt a kezében. A panaszos előadta, hogy tekintettel arra, hogy nem volt menet közben mobiltelefon a kezében, így nem ismerte el. Ekkor Sz. G. tájékoztatta, hogy feljelentést fog tenni, azonban a feljelentés tartalmát, jogkövetkezményeit nem ismertette.

A panaszos ekkor panaszolta az eljárás módját, illetve az őt ért alaptalan vádat, amire Sz. G. felszólította, hogy a panaszos ne emelje fel a kezét, mert azt támadásnak fogja tekinteni és ennek megfelelően fog eljárni. Egyetlen lépést, vagy félreérthető mozdulatot sem tett a panaszos, amelyet támadásnak lehetne minősíteni, egyszerűen gesztikulálva magyarázott és tájékoztatta a rendőrt, hogy telefont semmilyen módon nem használt. A panaszos itt jegyzi meg, hogy az igazoltatást megelőzően Sz. G. a menetirány szerinti baloldali, azaz a panaszostól távolabb eső, parkoló autók mögötti járdán állt, és ezen távolságból (ahonnan a gépjárműbe álláspontja szerint oly módon belátni, hogy egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítsa, hogy van-e bárki a panaszos kezében, nem lehet) állapította meg a jogszerűtlenséget. A panaszos elmondta, hogy a gépjárműben ketten ültek és utasának (dr. L. T.) kezében valóban volt mobiltelefon, amelynek képernyőjén a térképet nézte és az alapján navigálta a panaszost a belvárosi utcákon.

Miután Sz. G. felszólította a panaszost, hogy ne emelje fel a kezét, mert támadásnak veszi, ezt elkerülendő a panaszos mindkét kezét zsebre tette és tárgyilagosan kifogásolta az eljárás módját és stílusát. Ekkor Sz. G. gúnyosan megjegyezte, hogy a panaszos kifogásolja a stílust, amikor zsebre tett kézzel beszél vele. A panaszos bátorkodott megjegyezni, hogy az előbb figyelmeztette a rendőr őt, hogy ne emelje fel a kezét, épp ezért tette zsebre azokat.

Mivel a panaszos sem az intézkedés okával – miszerint mobiltelefont használt vezetés közben –, sem az intézkedést lefolytató rendőr arrogáns hangnemével nem értett egyet, megkérte az őt többször figyelmeztető Sz. G-t, hogy a mobiltelefonja segítségével hadd készítsen fényképfelvételeket a helyszínről. Ekkor Sz. G. arról tájékoztatta, hogy az intézkedés ideje alatt nem használhatja a mobiltelefonját. Ekkor a panaszos megkérte utasát, hogy készítsen képeket a helyszínről, amelyen látszik az utat elálló gépjármű. A panaszos utasát is

figyelmeztette Sz. G., hogy rendőrrel fényképet nem készíthet egyikük sem. Mivel akkor nem volt pontosabb ismerete a panaszosnak arról, hogy jogosult-e képet és akár hangfelvételt is készíteni az esetről, ezért megkérte Sz. G-t, hogy álljanak az út szélére, hogy jól látható képet készíthessenek az akadályozó tehergépjárműről és a panaszos által használt személygépjárműről. A rendőr ekkor ismét fölényeskedő stílusban tájékoztatta a panaszost, hogy az intézkedés ideje alatt ne tegyen fel kérdéseket, és ne kérje az intézkedő rendőrt semmire.

A panaszos ezután mégis megkérte Sz. G-t, hogy mutassa be szolgálati igazolványát, mert az intézkedés módjára panaszt kíván tenni, amikor a rendőr azt mondta, hogy a rendőri egyenruha és az azon lévő szám egyértelműen azonosítja őt, nem köteles a panaszos számára megmutatni az igazolványát. Mivel továbbra sem engedélyezte a rendőr a mobiltelefon használatot a panaszosnak – papír és toll pedig nem volt a panaszos közelében, ezért megkérte az utasát, hogy jegyezze fel a telefonjába az intézkedő rendőrök adatait, aki azonban csak a két igazoltató rendőr nevét írta fel, ezért nem áll módjában megírni az azonosító számokat.

A rendőri intézkedés végén – minden iratát rendben találták – G. K. visszaadta a panaszosnak az iratait, Sz. G. pedig arról tájékoztatta a panaszost, hogy feljelentést tesz, illetve a panaszát a * kerületi Rendőrkapitányságon nyújthatja be. A helyszínen semmilyen jegyzőkönyvet nem látott a panaszos, nem írt alá a feljelentés jogkövetkezményeiről, illetve a büntetés várható mértékéről, valamint az eljárásról sem előbb, sem utóbb nem tájékoztatták. A panaszos zaklatott állapotában nem emlékszik, hogy elköszöntek-e az intézkedés végeztével a rendőrök.

Mind azon vád tekintetében, miszerint mozgó gépjárműben mobiltelefont használt, mind pedig a rendőri intézkedés méltánytalan, félelmet keltő és megalázó módja tekintetében az eljárás alatt mellette álló utas tanúskodik, egyidejűleg külön beadványban panaszt tesz az eljárás mélyen sértő jellege okán.

A panaszos a fentiekben kifejtettek alapján az alábbi panaszokkal él Sz. G. intézkedő rendőr ellen:

- az intézkedő rendőr nem köszönt, nem mutatkozott be, nem mondta el melyik kapitányságon dolgozik és nem ismertette az intézkedés okát és célját;
- panaszolja, hogy őt az eljáró rendőr olyan szabálytalanság miatt jelentette fel, amelyet nem követett el;
- felszólította, hogy a telefonját nem használhatja az intézkedés ideje alatt, így sem fényképet készíteni, sem az intézkedésben részt vevő rendőrök adatait nem tudta feljegyezni;
- nem engedte a helyszínt lefényképezni és azt mondta, hogy őt nem fényképezhetik le, a két autó közül kérésére sem állt odébb;
- nem tájékoztatta arról a panaszost, hogy mi történik, ha az általa említett szabálysértés tényét a helyszínen elismeri, illetve ha nem ismeri el;

- nem tájékoztatta őt a büntetés várható mértékéről, illetve az eljárás menetéről, rendjéről;
- az intézkedésről, az ellene szóban felhozott szabálysértési vétség el nem ismeréséről, illetve a készített jegyzőkönyvről semmilyen írásos dokumentumot nem látott, nem kapott, így tulajdonképpen arról sincs információja, hogy milyen szabály megszegése és el nem ismerése szerepel a feljelentésben (hiszen arról többször, különbözőképpen és a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelettel (továbbiakban: KRESZ) nem megegyezően tájékoztatta;
- azzal fenyegette őt, hogy ha gesztikulál, azt támadásnak veszi és ennek megfelelően fog eljárni, annak ellenére, hogy a mozdulataiban semmi fenyegető nem volt, az intézkedésnek teljes mértékben alávetette magát, magatartása végig együttműködő és konszenzusra törekvő volt;
- a teljes sávot elfoglalta egy olasz rendszámú tehergépjármű, amely akadályozta a forgalmat, több autóból álló sort eredményezve, az akadályoztatás elhárítása érdekében azonban semmit nem tett a rendőr;
- a szolgálati jelvényét többszöri kérés ellenére nem mutatta be;
- az intézkedés alatt felszólította a panaszost, hogy ne tegyen fel kérdéseket, pedig a kérdések több ízben az eljárás módjára vonatkoztak, vagy azzal kapcsolatosak voltak;
- a rendőri intézkedés során végig fölényeskedő, arrogáns módon járt el, a hatóság által nyújtott hatalmával több ízben visszaélt, eljárása félelmet és kiszolgáltatottság érzését keltette,

A panaszos a fentiekben előadottak miatt kéri Sz. G. rendőr, az intézkedés alatt tanúsított minősíthetetlen magatartásának és a jogszabályokban foglalt rendőri intézkedésről szóló szabályok és normák megszegésének kivizsgálását és elmarasztalását.

Emellett a panaszos kéri továbbá figyelembe venni, hogy az elmúlt években – legalább 20 – közúti ellenőrzés alanya volt, egyetlen esetben sem volt semmi kifogása az intézkedés ellen, korábban panasszal nem élt, a rendőri munkát elősegítette, a rendőrség munkája iránt tisztelettel viseltet. A papírjai minden esetben rendben voltak, ittasan soha nem vezetett, vétséget egy esetben követett csupán el, amelynek tényét a helyszínen azonnal elismerte, és az azért kiszabott pénzbírságot minden vitatás nélkül megfizette. A jogszabályt akkor megtanulta, azóta fokozottan ügyel a szabályok betartására.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a * kerületi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a 2014. november 18-án kelt parancsnoki kivizsgálást, amelyből az alábbiak állapíthatók meg.

A panaszos által kifogásolt rendőri intézkedéssel kapcsolatban meghallgatták G. K. r. törm. és Sz. G. őrm. rendőröket, akik 2014. október 23-án, 21 órától másnap 5 óráig láttak el térfigyelő gyalogos járőrszolgálatot a *-es útirány alapján.

23 óra 30 perckor Sz. G. r. őrm. megállásra intette *, * kerület Nagymező utca 32. számnál a panaszos által vezetett személygépkocsit, mivel annak vezetője menet közben kezében tartott mobiltelefont használt. Sz. G. elmondta, hogy a gépkocsi megállítása úgy történt, hogy a rendőrszolgálat a forgalmi sávban állva próbálta meg szabályosan – a jól láthatósági átvevőt viselve –, szakszerű karjelzéssel megállásra inteni a vele szemben közlekedő, panaszos által vezetett gépjárművet. A kivizsgálás szerint a gépjármű megállítására való felszólítás (karjelzés) szabályos volt és megfelelt a KRESZ 6. § (1) a) pont aa) alpontban foglaltaknak.

A járőrök a megállítást követően odamentek a gépkocsihoz, és az igazoltatás során napszaknak megfelelően köszöntek, közölték nevüket, rendfokozatukat, beosztási helyüket, illetve az intézkedés célját és tényét. Az intézkedés megkezdése megfelelt az Rtv. 20. § (2) bekezdésben, valamint a Szolgálati Szabályzatban leírtaknak. Az eddigiek alapján az is megállapítható, hogy a rendőrök jogszerűen kezdeményeztek intézkedést a szabálysértést elkövető panaszossal szemben, ami megfelelt az Rtv. 29. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mivel a gépjármű vezetőjével (panaszossal) szemben közlekedésrendészeti intézkedést akartak végrehajtani.

Az intézkedés megkezdését követően a panaszostól G. K. r. törm. elkérte a vezetésre jogosító okmányát, valamint a gépjármű menetokmányait, amelyet ellenőriztek a rendelkezésükre álló nyilvántartásokban. Az ellenőrzés megfelelt a Szolgálati Szabályzat 25. §-ában foglaltaknak, mivel a panaszost és a gépkocsit a KNYR rendszeren keresztül ellenőrizték, valamint azt is ellenőrizték, hogy a panaszos nincs-e vezetésétől eltiltás hatálya alatt.

Az intézkedés közben Sz. G. r. őrm. közölte a panaszossal, hogy a szabálysértés elkövetését, valamint azt -, hogy ellene a KRESZ 3. § (2) bekezdése alapján 10. 000 Ft-os helyszíni bírságot szab ki, amelyet a panaszos nem fogadott el, ezért vele szemben szabálysértési feljelentéssel élt, amelyet a panaszos nem vett tudomásul. Az intézkedő rendőr a választható szankciók közül az intézkedés alá vont személy ellen a helyszíni bírság lehetőségét választotta, amely a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelel. Azonban a panaszos a kiszabott, 10. 000 forintos bírságot nem fogadta el, ezért vele szemben a 22/2012. (IV. 23.) BM rendelet 18. § (3) bekezdés szerint feljelentést tett a rendőr.

G. K. r. törm. elmondta, hogy az intézkedés végrehajtása közben a panaszossal normál hangnemben beszélt. Sz. G. r. őrm. az intézkedés folyamán nem volt arrogáns, fölényeskedő, hanem határozottan, magabiztosan járt el a panaszossal szemben.

G. K. r. törm. és Sz. G. r. őrm. a telefonos használatban kapcsolatban elmondta, hogy a panaszos nem közölte azt velük, hogy telefonálni akar, azt a gépkocsi jobb első üléséről kiszálló utas megtette. A panaszos az intézkedés közben – a rendőröktől kissé eltávolodva – a gépkocsija előtt lévő gépjárművet akarta lefényképezni, azonban az intézkedő rendőrök közölték vele, hogy természetesen fényképezhet, amikor vele szemben történt intézkedést már végrehajtották és ez már nem hátráltatja az intézkedés lefolytatásának végrehajtását, illetve azt nem fogja már így akadályozni. A panaszos ezt a tájékoztatást megértette, tudomásul vette. A G. K. r. törm. által közölték megfelelt az Rtv. 29. §-ban foglaltaknak, mivel a

törvényszerű rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A panaszos a rendőri intézkedés során kétségbe vonta az intézkedő rendőrök rendőri mivoltát és a rendőrségi jelvényük felmutatását kérte. Az Rtv. 20. § (1) alapján a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és az azon elhelyezett azonosító jelvény igazolja. A rendőrrjárőrök a láthatósági mellényükön jól látható helyen elhelyezett rendőrségi jelvényüket megmutatták, annak számát a panaszos fel is írta.

Az intézkedés során a panaszos fennhangon beszélt, a kezeivel hadonászott, próbált közelebb kerülni, ezért Sz. G. r. őrm. többször felszólította, hogy lépjen hátra. A 18/2008. (OT 10.) ORFK utasítás 6.2. pontja pontosan meghatározza az intézkedés közben a biztonsági távolság nagyságát.

Sz. G. r. őrm. közölte a panaszossal az intézkedéssel kapcsolatos panasztételre vonatkozó lehetőségeket is, amely tájékoztatás megfelelt az Rtv. 20. § (2) bekezdésben foglaltakkal.

Összegzésként megállapítható az, hogy a gépjármű megállítása, a rendőri intézkedések végrehajtása jogszerű és arányos, valamint a rendőri intézkedések mozzanatai szakszerűen lettek végrehajtva. A megállapított tények alapján a rendőrrjárőr szabálysértés miatt kezdeményezett feljelentése jogszerű volt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testületnek a panaszos által felsorolt kifogások kapcsán elsőként saját hatáskörét kellett megállapítania.

A panaszos beadványában előadta, hogy nem követte el a terhére rótt szabálysértést, véleménye szerint a szabálysértés el nem ismerésével és a szabálysértési eljárással kapcsolatban nem kapott megfelelő tájékoztatást sem a vele szemben intézkedő rendőröktől. A panaszos kifogásolta a vele szemben intézkedő egyik rendőr szolgálati fellépését, nevezetesen: a rendőr olyan kijelentéseket tett, amelyek a panaszos számára sértők és megalázók voltak; a rendőr arrogánsan intézkedett; nem köszönt, nem mutatkozott be, nem közölte azonosító számát és beosztását, nem közölte vele az intézkedés célját és tényét; az egész intézkedés félelemkeltő volt. Külön kérése ellenére a rendőrök nem mutatták be jelvényüket. Ezen kívül véleménye szerint a rendőr indokolatlanul korlátozta őt mobiltelefonjának a használatában.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 39. § (1) bekezdése alapján a rendőrség a Szabs. tv.-ben meghatározott feltételek esetén bármely szabálysértés miatt kiszabhat helyszíni bírságot.

A Szabs. tv. 99. § (1) bekezdése alapján helyszíni intézkedés során a szabálysértés elkövetését elismerő személlyel szemben helyszíni bírság kiszabásának van helye. A Szabs. tv. 78. § (1) bekezdése alapján a szabálysértési eljárás feljelentés, vagy a szabálysértési hatóság vagy a bíróság hivatali hatáskörében szerzett tudomása, illetve a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy általi észlelés alapján indul meg.

A fenti rendelkezésekből kiderül, hogy a Testület – hatáskörének hiányára tekintettel – nem vizsgálhatja azt meg, hogy a panaszos cselekményével megvalósított-e szabálysértést. Emellett nem vizsgálhatja meg azt, hogy a rendőrök valóban jogszerűen tettek-e szabálysértési feljelentést a panaszossal szemben, hiszen a Testület eljárása nem minősül jogorvoslati eljárásnak a szabálysértési eljárásban meghozott aktusokkal szemben.

Így erre tekintettel, a Testület hatáskörének hiánya miatt nem vizsgálhatja felül a rendőrség szabálysértési eljárásban végrehajtott intézkedéseit.

b) A hivatkozott Rtv. rendelkezés értelmében a Testület nem folytathat le fegyelmi eljárást meghatározott rendőrökkel szemben, így a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy a panaszos által kifogásolt rendőr fellépése alapot szolgálhat-e fegyelmi eljárás indítására. A Testület nem folytathat le fegyelmi eljárást, hiszen arra nem rendelkezik hatáskörrel. A fegyelmi eljárás lefolytatásának külön eljárása van, amelyet a rendőrség saját hatáskörében folytat le.

Ezért a Testület hatáskörének a hiányát volt kénytelen megállapítani a rendőr felelősségre vonása és a fegyelmi eljárás lefolytatása kapcsán, hiszen arra a Testületnek nincs jogszabályi felhatalmazása.

Ellenben a Testület eljárásában megvizsgálta azt, hogy a rendőröknek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a panaszossal szemben, valamint a rendőrség szolgálati fellépését és a mobiltelefon-használat korlátozását.

IV.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében rögzített emberi méltósághoz fűződő jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület megvizsgálta, hogy a rendőrségnek keletkezett-e a panaszossal szemben intézkedési kötelezettsége, azaz kellő jogszabályi felhatalmazás alapján kezdeményezett-e közlekedésrendészeti intézkedést a panaszossal szemben.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. október 23-án (csütörtökön) éjszaka, éjfél körül a *, * utcában, az * utca és a * utca közötti szakaszon, a * utca felé haladt az S. Kft. tulajdonában álló személygépjárművel, amikor egy vészvillogót használó, olasz rendszámú tehergépjármű az útját állta. Az álló helyzetből, balra indexelve kívánta kikerülni a forgalmat akadályozó tehergépkocsit, amikor egy rendőr, karjelzést alkalmazva jelezte, hogy álljon félre. A panaszos a rendőri jelzésnek eleget téve félreállt, leállította a motort, kiszállt a gépjárművéből. A panaszost megállító rendőr elkérte a panaszos jogosítványát és forgalmi engedélyét, majd odalépett a panaszoshoz a járőrtársa, aki megkérdezte a panaszost, hogy tudja-e, hogy miért állították meg, amire a panaszos azt reagálta, hogy nem tudja. Erre a rendőr megállapította, hogy tényleg nincs tudatában annak a panaszos, hogy milyen indokkal állították őt meg, ezért tájékoztatta arról, hogy mobiltelefon-használat miatt. A panaszos elmondta, hogy ezt a tényt miután vitatta, akkor a rendőr helyesbített, hogy mobiltelefon kézbentartása miatt állította meg. A panaszos mivel ezt a tényt vitatta, így a rendőr közölte vele, hogy szabálysértési feljelentést tesz akkor vele szemben.

A rendőrség tájékoztatása szerint 23 óra 30 perckor Sz. G. r. őrm. megállásra intette *, *. kerület * utca * számnál a panaszos által vezetett személygépkocsit, mivel annak vezetője menet közben kezében tartott mobiltelefont használt. Sz. G. elmondta, hogy a gépkocsi megállítása úgy történt, hogy a rendőrjárőr a forgalmi sávban állva próbálta meg szabályosan – a jól láthatósági átvevőt viselve –, szakszerű karjelzéssel megállásra inteni a vele szemben közlekedő, panaszos által vezetett gépjárművet. A járőrök a megállítást követően odamentek a gépkocsihoz, és az igazoltatás során napszaknak megfelelően köszöntek, közölték nevüket, rendfokozatukat, beosztási helyüket, illetve az intézkedés célját és tényét. Elkérték a jogosítványát és a jármű forgalmi engedélyét, amelyeket leellenőriztek a nyilvántartásokban. Közölték a panaszossal, hogy azért állították meg, mert mobiltelefont használt mozgó gépjárműben, amely magatartásával szabálysértést valósított meg, amely miatt vele szemben 10. 000 Ft-os bírságot szabnak ki. A panaszos nem ismerte el a szabálysértés elkövetését, nem fogadta el a bírságot, így emiatt a rendőr tájékoztatta őt, hogy akkor szabálysértési feljelentést fog vele szemben tenni.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv-ben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az igazoltatás Rtv. 29. § (1) bekezdésben rögzített szabályai szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. § szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (3) bekezdése szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha

- a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy
- b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A rendőrök az intézkedés jogalapjaként azt határozták meg, hogy észlelték amint a panaszos mobiltelefont használt, miközben részt vett a közúti közlekedésben. Ezáltal pedig a panaszos magatartásával szabálysértést valósított meg.

A Szabs. tv. 224. §-ának (1) bekezdése szerint, aki a KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §§ szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

A KRESZ 3. § (2) bekezdése szerint a gépkocsi vezetője menet közben kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. A kétkerekű, továbbá gépkocsinak nem minősülő háromkerekű jármű vezetője menet közben – ideértve a forgalmi okból történő megállítást is – kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. A III. közúti forgalommal kapcsolatos fogalmak i) pontja szerint mobil rádiótelefonnak minősül a közcélú rádiótelefon szolgáltatás igénybevételére alkalmas készülék (végberendezés).

A hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevő járművet közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülmény nem

tapasztal – megilleti. Míg az Rtv. 29. § alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

Bár a panaszos beadványában tagadta, hogy elkövette volna a terhére rótt szabálysértést, mégis a Testület véleménye szerint nem volt nyilvánvalóan alaptalan a rendőri intézkedés kezdeményezése, hiszen a rendőrség oldalán fennállhatott az a minimális gyanú, amely a rendőri intézkedés megkezdéséhez szükséges. Így a Testület fontosnak tartja felhívni a figyelmet arra, hogy mivel nem szabálysértési hatóság, így nem vizsgálhatta azt meg, hogy a panaszos valóban elkövette-e, megvalósította-e a szabálysértést, de véleménye szerint a rendőrség észlelhetett olyan cselekményt, amely okot adott a panaszos gépjárművének a megállítására és közlekedésrendészeti intézkedésre. Emiatt a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga a közlekedésrendészeti intézkedés, Rtv. 44. §-a alapján történő kezdeményezése kapcsán.

A Testület, mivel nem szabálysértési hatóság, ezért nem értékelhette azt, hogy valóban elkövette-e a szabálysértést a panaszos, de azt figyelembe vette, hogy a rendőrség oldalán fennállhatott az a minimális fokú gyanú, amely a rendőri intézkedés megkezdéséhez szükséges, így a rendőrség az Rtv. 44. §-a alapján kellő jogalap birtokában kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, így nem szenvedett sérelmet a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

2) A Testület ezt követően Sz. G. r. örm. szolgálati fellépésére vonatkozó panaszosi kifogásokat vizsgálta meg.

a) A panaszos sérelmezte azt, hogy Sz. G. r. örm. az intézkedés kezdetén nem köszönt, nem mutatkozott be, nem közölte azonosító számát, beosztását, az intézkedését tényét és célját. Kifejezett kérése ellenére pedig nem mutatta meg neki a jelvényét.

A rendőrség egyértelműen tagadta a panaszosi állítás valóság alapját, hiszen a rendőr az intézkedés elején napszaknak megfelelően köszönt, bemutatkozott, közölte beosztását és szolgálati helyét, az intézkedés célját és tényét is a panaszos tudomására hozta. A panaszos a rendőri intézkedés során kétségbe vonta az intézkedő rendőrök rendőri mivoltát és a rendőrségi jelvényük felmutatását kérte. Az Rtv. 20. § (1) alapján a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és az azon elhelyezett azonosító jelvény igazolja. A rendőrségi jelvényük a láthatósági mellényükön jól látható helyen elhelyezett rendőrségi jelvényüket megmutatták, annak számát a panaszos fel is írta.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és

célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Habár a panaszos név szerint megjelöli a rendőrt, akinek a szolgálati fellépésével nem értett egyet és tudatában volt annak, hogy vele szemben miért intézkednek és milyen intézkedéseket foganatosítanak mégis számos ponton ellentmondás tapasztalható a panaszos és a rendőrség által előadottak között. Elsősorban a köszönés tekintetében, másodsorban az azonosító szám, szolgálati hely és beosztás vonatkozásában, harmadsorban azon közlés pontos tartalma tekintetében, amely az intézkedés céljára és tényére vonatkozott, végezetül pedig a jelvény felmutatásának kérdésében. A Testület ezen ellentmondásokat a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköze és csekély számú bizonyíték miatt nem tudta feloldani, így nem tudott egy olyan tényállást megállapítani, amely alapján a panaszosi kifogást érdemben megvizsgálhatta volna, ezért úgy határozott, hogy a panaszos jelen kifogása kapcsán a tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

b) A panaszos véleménye szerint a rendőri fellépés összességében félelemkeltő, megalázó volt, a vele szemben intézkedő rendőr arrogánsan viselkedett. Olyan kijelentéseket tett neki, hogy ne hadonásson a kezével, mert azt támadásnak fogja fel és annak megfelelően fog eljárni a panaszossal szemben; akkor megkérte a panaszost, hogy ne kérdezzen az intézkedés során, ne kérjen tájékoztatást. Amikor a panaszos zsebre tette a kezeit akkor a rendőr bírálta a panaszos közléseit, hiszen a panaszos metakommunikációja nem nevezhető udvariasnak.

A rendőrség tájékoztatása szerint a rendőr nem tett a panaszos által megfogalmazott kijelentéseket. A panaszost, mivel az egyre közelebb ment a rendőrhöz megkérte, hogy lépjen hátrébb. Sz. G. r. őrm. az intézkedés folyamán nem volt arrogáns, fölényeskedő, hanem határozottan, magabiztosan járt el a panaszossal szemben. A panaszos az egész intézkedés során fennhangon beszélt, hadonászott a kezeivel.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület jelen esetben sem tudott megállapítani egy olyan tényállást, amely fényében érdemben megvizsgálhatta volna a panaszosi kifogást, hiszen a két oldal által közölt ellentétben állnak egymással, amelyet a Testület nem tudott korlátozott eszköztárára figyelemmel feloldani. Emiatt a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiekben közöltek alapján a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

c) A panaszos külön sérelmezte, hogy a szabálysértési eljárásról, a szabálysértési bírságról, a szabálysértés elkövetése elismerésének és esetleges el nem ismerésének a jogkövetkezményeiről őt nem tájékoztatta megfelelően Sz. G. r. őrm.

A rendőrség tájékoztatása szerint Sz. G. r. őrm. az intézkedés közben közölte a panaszossal, a szabálysértés elkövetését, valamint azt -, hogy ellene a KRESZ 3. § (2) bekezdése alapján 10.000 Ft-os helyszíni bírságot szab ki, amelyet a panaszos nem fogadott el, ezért vele szemben szabálysértési feljelentéssel élt, amelyet a panaszos nem vett tudomásul. Az intézkedő rendőr

a választható szankciók közül az intézkedés alá vont személy ellen a helyszíni bírság lehetőségét választotta, amely a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelel. Azonban a panaszos a kiszabott, 10. 000 forintos bírságot nem fogadta el, ezért vele szemben a 22/2012. (IV. 23.) BM rendelet 18. § (3) bekezdés szerint feljelentést tett a rendőr.

A Testület ismételten egymásnak ellentmondó információkat kapott a szabálysértési eljárással kapcsolatos tájékoztatás megtörténte kapcsán, amely ellentmondást a bizonyítási eszközei és a rendelkezésére álló bizonyítékok szűkös volta miatt nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan tényállást megállapítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna, így csak úgy foglalhatott állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme, a feloldhatatlan ellentmondás következtében nem megállapítható.

3) A panaszos sérelmezte, hogy indokolatlanul korlátozta a rendőrség a mobiltelefonhasználatot, azt még fényképezésre sem használhatta.

G. K. r. törm. és Sz. G. r. őrm. a telefon használattal kapcsolatban elmondta, hogy a panaszos nem közölte azt velük, hogy telefonálni akar, azt a gépkocsi jobb első üléséről kiszálló utas megtette. A panaszos az intézkedés közben – a rendőröktől kissé eltávolodva – a gépkocsija előtt lévő gépjárművet akarta lefényképezni, azonban az intézkedő rendőrök közölték vele, hogy természetesen fényképezhet, amikor vele szemben történt intézkedést már végrehajtották és ez már nem hátráltatja az intézkedés lefolytatásának végrehajtását, illetve azt nem fogja már így akadályozni. A panaszos ezt a tájékoztatást megértette, tudomásul vette.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése értelmében, ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A Testület a mobiltelefonokkal kapcsolatos rendőrségi gyakorlatot az Rtv. 13. és 17. §-ának összeolvasása alapján a következőképpen értékeli. Olyan esetekben, amikor a rendőri intézkedés célját veszélyezteti, ha az intézkedés alá vont személy mobiltelefonon ellenőrizetlenül lép kapcsolatba valakivel (pl. nem zárható ki, hogy bűntársát értesíti a gyanú szerint tetten ért elkövető), úgy az Rtv. 13. § (3) bekezdése kellő jogalapot biztosít a rendőrnek a telefon (mint az intézkedés eredményes végrehajtását akadályozó tárgy) elvételére, illetve a telefonálás korlátozására.

Jelen esetben a rendőrség és a panaszos állítása egymásnak ellentmondanak a mobiltelefon-használat tekintetében. Ezt az ellentmondást a Testület nem tudta feloldani, így akként határozott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelme a mobiltelefon-használat kapcsán nem megállapítható.

A panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelme nem megállapítható, az egyes állítások között tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel.

V.

A Testület a vizsgálata során megállapította, hogy kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában kezdeményezett a rendőrség közlekedésrendészeti intézkedést a panaszossal szemben, így erre tekintettel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A panaszolt rendőr köszönésére, bemutatkozásának és az intézkedés tényének és céljának a közlése elmaradásának a tárgyában előadottak tekintetében a Testület feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség által közöltekben, így emiatt álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. A panaszolt rendőr által tett, használt kifejezések, valamint a fölényeskedő, arrogáns, félelemkeltő rendőri fellépés vonatkozásában szintén feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a Testület, így úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható. A szabálysértési eljárásban hiányos, sőt elmaradt tájékoztatásra vonatkozó sérelem tekintetében is feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a Testület, így véleménye szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható. A mobiltelefon-használat korlátozása kapcsán is egymásnak ellentmondó információkat közölt a panaszos és a rendőrség, amelyeket a Testület nem tudott feloldani, így álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2015. február 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag